

Ankenævnets Journal nr.: 2018-0049 - Klage vedr. brug af gavekort

Sagsfremstilling:

Klager modtog den 13. aug. 2016 et gavekort i bryllupsgave til indklagedes daværende restauration beliggende nord for København. Gavekortet havde en værdi på kr. 1.500,- og en gyldighedsperiode på 3 år.

Da klager ønskede at benytte gavekortet, og ultimo december 2017/primo januar 2018 ville booke et bord hos indklagede, fandt klager ud af, at restaurationsdriften var overtaget af en ny restauratør.

Klager kontaktede den nye ejer af restaurationen, som ikke ville indløse gavekortet, da overtagelse af udstedte gavekort ikke var en del af aftalen om overtagelsen af virksomheden. Klager rettede herefter henvendelse til indklagede og spurgte, hvordan klager skulle forholde sig i denne situation.

Indklagede svarede i en e-mail af den 8. januar 2018 tilbage til klager, at indklagede desværre ikke kunne gøre noget, da virksomheden var solgt. Indklagede oplyste videre, at indklagede forud for salget havde indrykket en annonce i alle landets aviser samt på Facebook og Instagram, hvoraf det fremgik at udstedte gavekort skulle anvendes i løbet af 2017, da indklagedes virksomhed ville lukke.

Klagers bemærkninger:

Klager fandt, at indklagede skulle tilbagebetale klager gavekortets pålydende, da gavekortet var udstedt af indklagede og da gavekortet fortsat var gyldigt, jf. den påtrykte gyldighedsperiode.

For så vidt angik indklagedes henvisning til, at lukningen af restaurationen blev offentliggjort i en række medier anførte klager, at klager - ved at læse ældre nyheder - havde kunnet konstatere, at det den 8. november 2017 blev offentliggjort, at sidste åbningsdag var 18. december 2017. Dette svarede til 5,5 uges varsel. Det var i klagers optik ikke særligt lang tid til at nå at reagere.

Hvis indklagede ønskede at være fair overfor de kunder, som indklagede vidste stadig havde et gavekort liggende, burde indklagede have reserveret dette beløb i nedlukningen (i 6-12 mdr.), således, at kunder, som klager, kunne få pengene tilbage.

Klager kontaktede indklagede den 4. januar 2018 (dvs. 2,5 uge efter lukningen) og fik den 8. januar 2018 et svar på mail fra indklagede, om at indklagede intet kunne gøre ved klagers sag. Klager var af den opfattelse, at 2,5 uge efter lukning måtte antages at være inden for rimelig tid eftersom gavekortet havde en gyldighed på 3 år.

Klagers krav:

Klager ønskede gavekortets pålydende kr. 1.500,- tilbagebetalt fra indklagede.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede havde oplyst, at indklagede i 2017 måtte erkende, at indklagede var nødsaget til at sælge restaurationsdriften, da indklagede havde fået slidigt i begge hænder.

Da indklagede offentliggjorde lukningen, lavede indklagede en pressemeddelelse til landets store aviser, til Facebook og Instagram samt til indklagedes egen hjemmeside, hvor indklagede oplyste, at indklagede stoppede ved udgangen af 2017 og at alle, der havde et gavekort, skulle henvende sig inden, for enten at få bord i restauranten eller en anden aftale i hus.

I denne periode fik indklagede næsten alle gavekort igennem restauranterne, eller betalte dem tilbage, hvor det ikke kunne lade sig gøre at bruge gavekortet.

Da indklagede indgik salgsaftale med den nye forpagter/ejer prøvede indklagede at sælge gavekortene med, men det ønskede den nye ejer ikke.

Efterfølgende prøvede indklagede igen at forhandle med den nye ejer om overtagelse af tilbageværende gavekort, men uden resultat.

I tiden efter lukningen blev indklagede kontaktet personligt om resterende gavekort, og indklagede forklarede dem, der henvendte sig, at det desværre var for sent og, at forretningen var afviklet.

Indklagede oplyste, at dette kunne være lidt svært at forstå for nogen, da restauranten havde samme navn, men det skyldtes, at restaurationen bar husets navn, da der var tale om et fredet hus, som var statsejet.

Indklagede anførte, at indklagede på ingen måde havde ønsket at snyde nogen for nogle penge og, at indklagede havde gjort et stort stykke arbejde for at få alle gavekort i hus, inden indklagede lukkede og slukkede.

Indklagedes krav:

Indklagede fandt ikke, at klager havde krav på tilbagebetaling af gavekortets pålydende værdi.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet gav klager medhold.

Et gavekort, som der var tale om i den foreliggende sag, indeholder et krav mod den udstedende virksomhed om at modtage en bestemt ydelse, som der er betalt for.

Hvis gavekortet ikke kan indløses med den ydelse, som det oprindeligt er udstedt til, som tilfældet var i den foreliggende sag, har ihændeageren krav på at få tilbagebetalt det beløb, som er betalt for gavekortet.

Udstederen af gavekortet kan ikke prækludere (ophæve) dette krav ved blot at meddele, at virksomheden lukker. Da gavekortet i nærværende sag ikke var forældet, har indehaveren af gavekortet et krav mod udsteder af gavekortet, og da udsteder ikke længere kan levere den købte ydelse, har indehaver af gavekortet krav på tilbagebetaling af det pålydende beløb.

Gavekortet var udstedt af selskabet xxxxxx og klagers krav om tilbagebetaling af gavekortets pålydende værdi rettede sig derfor mod dette selskab.